

Landsstyret har alltid rett!

Bjørn Martin Aasen og Anne Mathilde Hanstad har blitt et fast innslag som dirigenter på Legeforeningens landsstyremøter. Det er med stor ærefrykt de påtar seg oppgaven med å styre en svært bevisst forsamling.

Bjørn Martin har nå ledet 22 landsstyremøter og Anne Mathilde sitt femte. Det er to erfarne dirigenter som deler sine tanker etter årets møte.

Det ble et historisk møte på flere måter. Aldri har så mange, både delegater og øvrige medlemmer, ønsket å få tid på talerstolen. Begge trekker frem debatten om legers reservasjonsmuligheter som årets høydepunkt. – Hvert landsstyremøte er en «høy-dare», men i mine 30 års fartstid i Legeforeningen kan jeg ikke huske noen sak som både har vært så bredt og demokratisk behandlet, sier Anne Mathilde.

– Den framstår som eit skuleeksempel på korleis ei sak med stor spenning og sprengkraft i seg kan handterast slik at ein ikkje forlot møtet som ei splitta forening, tiltrer Bjørn Martin.

Bjørn Martin har lært sin kollega at «landsstyret har alltid rett». I det ligger det en erkjennelse av at dirigentene skal sørge for at landsstyret må få komme til orde. Noen ganger må prosesser ta tid, slik at alle sider blir belyst. Det er en utfordring å være både korrekt, streng og hyggelig underveis, og møtene har stramme tidsskjemaer. Det er klart det kjennes når tiden løper og talerlisten er på over 40 personer før det settes strek.

– Det er vår jobb å lande også vanskelige saker på en god måte, sier Anne Mathilde. Jeg er alltid spent på om jeg greier å holde kontakten med salen. Det gleder meg når unge, nye delegater tar kontakt i pausen enten

for å utfordre, spørre, eller ganske enkelt si noe hyggelig.

Å lede et landsstyremøte krever mye forberedelser fra dirigentene. I god tid før møtet avholdes det møter med presidenten, generalsekretæren og representanter fra sekretariatet slik at møtelederne er mest mulig oppdatert på enkeltsakene. Saksrekkefølge, gjennomgang av alle sakene og eventuelle debatter som kan komme gås gjennom i detalj.

– Då har vi eit godt utgangspunkt for den improvisasjon vi alltid må ha for å kunne avvikle møtet til fastsett tid. Oppstår det «spenningar» mellom dirigentar og forsamlinga vil ein munter replikk kunne avvepne heile salen, er tipset fra Bjørn Martin.

Anne Mathilde husker godt landsmøter hun deltok på før hun ble dirigent – Jeg husker jo at jeg har sittet i forsamlingen og hatt en stor grad av respekt for «den mektige mannen der oppe». Så er han bare helt strålende. Han er lett å bli kjent med, og han er raus til å dele erfaringer med meg, skryter hun av sin kollega.

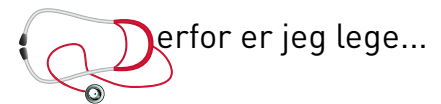
– Mitt første landsmøte var på Aleksandra Hotell i Loen i 1983, forteller Bjørn Martin. – Forsamlinga var nesten berre menn. Mest «imponert» var eg over ein delegat som hadde ca. 20 plasmapper med til dels lange, ferdigskrevne innlegg. Det var ikkje taletid på to minutt då!

Stein Runar Østigaard

stein.runar.ostigaard@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk avdeling

Bjørn Martin Aasen og Anne Mathilde Hanstad stortrives i dirigentrollen. Foto Thomas Barstad Eckhoff

Sunn uro for det å gjøre feil

Biologi har alltid vært min store interesse og inngangsporten til legerket. Jeg vokste opp i fjæresteinene i Kristiansund med et yrende dyreliv og far tok meg med opp i fjellfloraen. En engasjerende biologilærer åpnet interessen for medisin. Å kunne bruke biologikunnskapen til direkte nytte for folk er utrolig tilfredsstillende. Det er aldri tvil om motivasjonen for å gå på jobb. At det ble hjertemedisin takker jeg mine gode kolleger for. Fagkunnskapen og viljen til å jobbe sammen for pasienten er stor.

Ellers er jeg nok i overkant interessert i mekanismer og årsakssammenhenger. Jo mer du vet om årsakene til pasientens plager, jo bedre behandling kan du gi. Det tror jeg gjelder for alle medisinske fag og er basis for å behandle hele pasienten. Spesielt konkret blir det i mitt daglige arbeid med ablasjon av arytmier. Uten å påvise arytmimekanismen lykkes vi ikke.

Studentene har også en fascinerende interesse for årsakssammenhenger. De aller fleste spørsmålene fra medisinerstudentene starter med hvorfor. Dette er svært inspirerende i undervisningen. Kunnskap sitter også best når den bygges på fornuftige forklaringer.

Ansvarer ved å være lege er viktig for meg. Det gjør arbeidet alvorlig og gir en sunn uro for det å gjøre feil. Samtidig gir det en grunnleggende selvstendighet. Ingen kan pålegge deg å gjøre noe som du ikke mener er riktig for pasienten. Denne autonomien må vi ta godt vare på. Økonomiske føring og avgjørelser må være generelle og på et overordnet plan langt unna den direkte pasientkontakten.

Jan Pål Loennechen

Overlege Førsteamanuensis II
Institutt for sirkulasjon og bildediagnostikk
Klinikk for hjertemedisin,
St. Olavs hospital, Trondheim

Se videointervju her:
legeforeningen.no/derfor